

TEMYİZ EDEN (DAVACI) : Kırıcı Dış Ticaret Anonim Şirketi
VEKİLİ : Av. Dr. H. Ercüment ERDEM
Vali Konağı Cad. Başaran Apt. No:21/1 Nişantaşı /İSTANBUL

DAVALI : Rekabet Kurumu
Üniversiteler Mah. 1597. Cad. No:9 Bilkent/ANKARA

VEKİLİ : Av. Meltem TÜRKOĞLU Aynı adreste

İSTEMİN KONUSU : Ankara 14. İdare Mahkemesi'nin 02/07/2014 tarih ve E:2013/324, K:2014/778 sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Kuru incir pazarında faaliyet gösteren davacı şirkete, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiğinden bahisle, anılan Kanun'un 16. maddesi uyarınca idari para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun (Kurul) 16/03/2012 tarih ve 12-12/383-112 sayılı kararının iptali istenilmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti: Ankara 14. İdare Mahkemesi'nce; 23/08/2010 tarihinde davalı Kurum kayıtlarına alınan şikâyet dilekçesinde, "Aydın İli'nde kuru incir pazarında faaliyet gösteren 10 ihracatçı teşebbüsün kuru incir alım fiyatını baskılamak amacıyla aralarında anlaşarak ilk yükleme tarihi olarak adlandırılan ihracatın başlama tarihini geciktirdikleri ve aracı firmaların anılan tarihten önce yurt içine satış amacıyla Aydın İli'ndeki üreticilerden incir alımı yapmalarına engel oldukları" iddia edilerek gereğinin yapılmasının istenilmesi üzerine yapılan ön araştırma sonucunda; Kurul'un 27/10/2010 tarihli kararıyla, "*ilk yükleme tarihinin ilgili yasal düzenlemelerde yer alan açık yetkiler uyarınca belirlenmesinin Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından gerçekleştirilen idari bir işlem niteliğinde olduğu anlaşıldığından, konuya ilişkin olarak 4054 sayılı Kanun kapsamında yapılacak bir işlem bulunmadığına, ön araştırmadaki diğer bulgular dolayısıyla, şikâyet edilen 10 teşebbüs hakkında kuru incir alım fiyatlarının müzakere edilmesi/belirlenmesi suretiyle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlâl edilip edilmediğinin belirlenebilmesi amacıyla soruşturma açılmasına*" karar verildiği; yapılan soruşturma sonucunda, soruşturma muhatabı teşebbüsler arasında 2009 ve 2010 yıllarında incir alım fiyatlarının azami fiyat seviyeleri biçiminde belirlendiği, Osman Akça, Gabay, Franko, Selçuk, Kral İncir, Şentaş, Elmas, KFC ve Kırıcı kısa ünvanlı şirketlerin azami alım fiyatlarının belirlenmesine yönelik anlaşmaya taraf oldukları ve bu anlaşmadaki azami fiyat seviyelerine uyum gösterdikleri sonuç ve kanaatine varıldığı, bu nedenle anılan teşebbüslerin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini açıkça ihlâl ettiklerinin tespiti üzerine, Kurul'un 16/03/2012 tarih ve 12-12/383-112 sayılı kararı ile idari para cezasıyla cezalandırılmalarına karar verildiği, işlem dosyasında yer alan bilgi ve belgelerin birlikte değerlendirilmesi neticesinde, davacı şirketin de aralarında yer aldığı Aydın İli'nde kuru incir pazarında faaliyet gösteren teşebbüslerin kuru incir azami alım fiyatlarının belirlenmesine yönelik olarak yaptıkları görüşmeler ve/veya elektronik yazışmalar suretiyle kuru incir piyasasında fiyat rekabetini engelleyici nitelikte anlaşma içinde

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2014/4887
Karar No:2019/2144

oldukları ve böylece 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettikleri sonucuna varıldığından, davacı şirkete, 2010 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayri safi gelirlerinin takdiren %0,8'i (binde sekiz) oranında olmak üzere 153.787,41-TL idari para cezası verilmesine ilişkin dava konusu Kurul kararında hukuka aykırılık bulunmadığı, davacı tarafından ileri sürülen iddiaların da dava konusu işlemi kusurlandırıcı nitelikte görülmediği sonucuna varılmıştır.

Belirtilen gerekçelerle dava konusu işlem hukuka uygun bulunarak davanın reddine karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI : Davacı tarafından, davalı idare tarafından dosyaya sunulan belgelerin taraflarına tebliğ edilmediği, bu hâliyle savunma haklarının ihlâl edildiği, Kurul kararının başka teşebbüslerin iç yazışmalarına dayanılarak alındığı, yazışmalarda geçen bilgilerin rekabet ihlâline dayanak olamayacağı, kim tarafından yazıldığı dahi bilinmeyen belgeler esas alınarak ceza verildiği, endikatif ihraç fiyatlarına ilişkin belgeler ile FOB maliyet listelerinin delil olarak kullanılmasının hukuka aykırı olduğu, anılan belgelerde geçen ifadelerin rekabet ihlâline neden olacak bir ibare içermediği, maliyet listelerinin ve endikatif ihraç fiyatının yasa gereği hazırlandığı ve rekabet ihlâlini kolaylaştırıcı nitelikte bir belge olarak dikkate alınamayacağı, yasal zorunluluklarla hazırlanan belgelerin rekabet ihlâlinin ispatı için delil olarak kullanılamayacağı, Ege İhracatçılar Birliği'nin görevi olan ve soruşturmaya taraf teşebbüslerce hazırlanmadığı açık olan endikatif ihraç fiyatlarına ilişkin belgeler ile FOB maliyet listelerinin cezalandırmaya gerekçe olmasının hukuka aykırı olduğu, söz konusu belgeler için maliyetlerin şeffaflaştırıldığı ifade edilmekteyse de her teşebbüsün kendi maliyetlerini kendisinin belirlediği, bunun aksine de bir delilin bulunmadığı, paylaşıldığı iddia edilen bilgilerin pazar araştırması yapan herkesin öğrenebileceği bilgiler olduğu, soruşturmaya taraf teşebbüslerin uygulamaları incelendiğinde fiyatların birbiri ile uyumlu olmadığı görüldüğü, bir anlaşma olmasının ve uygulanmasının söz konusu olmadığı, ilk yükleme tarihinin Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından belirlendiği, tarafların bu konuda bir iradesinin olmadığı, bu konuda Kurul'un değerlendirmelerinin hatalı olduğu, S.S. Tariş İncir Tarım Satış Kooperatifleri Birliği'ne ceza verilmemesinin eşitliğe aykırı olduğu, olayda soruşturmaya konu olan incir pazarında üretilen ürünlerin tamamına yakının ihraç edildiği, bu nedenle ülke içinde etkili bir ihlâlden söz edilmesinin mümkün olmadığı, doğrudan davacı şirkete ilişkin herhangi bir belgenin bulunmadığı, tek bir belgenin ilişkilendirildiği, ancak söz konusu belgede geçen ifadenin stratejik bir bilgi olmadığı, söz konusu belgenin fiyat tespitinin yapıldığına ilişkin bir bilgi yahut ifade içermediği, var olduğu iddia edilen anlaşmaya davacının taraf olduğuna dair herhangi bir ifadenin yer almadığı, davacının azami fiyatların altında alım yaptığına dair hiçbir kanıt getirilmediği ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Davalı idare tarafından, savunma dilekçesinin ekinde gönderilen işlem dosyasında ticari sır niteliğinde deliller olduğundan tüm taraflara gönderilmemesinin hukuki bir zorunluluk olduğu, Kurul kararının alınması sürecinde taraflara kendileriyle ilgili tüm evrakların gönderildiği, davacıya kendisiyle ilgili olarak gönderilmemiş ve

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2014/4887
Karar No:2019/2144

karara esas alınmış hiçbir belge bulunmadığı, dava konusu olayda soruşturmaya taraf teşebbüsler arası paylaşımların masumiyet sınırını aştığı, fiyatın şeffaflaştırılması ve beraber belirlenmesi yönündeki eylemlerin stratejik bilgi paylaşımı olmayacağını söylemenin mümkün olmadığı, olayda anlaşmanın ve anlaşmaya uyumun verilerle sabit olduğu, ilgili tarafların anılan anlaşmaya karşı da çıkmadığı, bu durumda ihlâlin net olduğu, anlaşmaya kesin surette uyum olmamasının bu bağlamda teşebbüslerin incir alım fiyatlarının devamlı örtüşmesinin gerekmediği, salt anlaşmanın yapılmış olmasının ceza verilmesi için yeterli olduğu, ilk yükleme tarihi uygulamasında kamu otoritesi etkisinin hafifletici neden olarak dikkate alındığı, teşebbüslerin üretici fiyatlarını baskılamak amacıyla anlaştığı, bu nedenle anlaşmanın Türkiye pazarında etkili olduğu, davacının "özel savunma" başlığı altındaki iddialarının dava konusu işlemi sakatlar bir niteliği bulunmadığı belirtilerek istemin reddi gerektiği savunulmuştur.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ AHMET ASYA'NIN DÜŞÜNCESİ : Temyiz isteminin reddi ile usul ve yasaya uygun olan İdare Mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

HUKUKİ DEĞERLENDİRME :

İdare ve vergi mahkemelerinin nihai kararlarının temyizen bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar usul ve hukuka uygun olup, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenleri kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

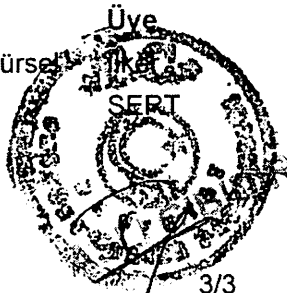
KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının temyiz isteminin reddine,
2. Davanın yukarıda özetlenen gerekçeyle reddi yolundaki Ankara 14. İdare Mahkemesi'nin 02/07/2014 tarih ve E:2013/324, K:2014/778 sayılı temyize konu kararında, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisi bulunmadığından anılan Mahkeme kararının **ONANMASINA**,
3. Temyiz giderlerinin istemde bulunan üzerinde bırakılmasına,
4. Dosyanın anılan Mahkeme'ye gönderilmesine,
5. Bu kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (on beş) gün içerisinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 18/06/2019 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan
Nevzat
ÖZGÜR

Üye
Doç. Dr. Gürsel
ÖZKAN

Üye
Fatih Mehmet
ALKIŞ

Üye
Tayyibe
KAYCIOĞLU

